

ACC. N:R. 5483

Landskap: Småland

Upptecknat av: F. Andersson

Härad: Västbo

Adress: Fristad

Socken: Burseryd

Berättat av: E. Pettersson

Uppteckningsår: 1938

Född år ^{c:a} 1870 i Hållabäck

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör

Vargskull

och
Björnskull.

Skriv endast på denna sida!

7 sid.

5483

Både varg- och björns-
skall känner man till i
dessa trakter. Den sista
björnen sköts på 1830-talet.
Den sista vargens döddato
c. a 1855.

Varg- och björnskall
var en socknens angelägen-
het. 7 varje sockens fanns en
s. b. skullfogde, som utsågs
på en sockerstämman.

När ett korvark bli-
vit rivt, skickade man bud
till skullfogden. Denne
tät då budkaveln på. Det
var en särskild budkavel,
som alla kände igen. Bu-

Det sålde oss, var och när
 man skulle vara. Från
 varje guld var minot en
 skyldig att ingifva sig på
 den bestämda tiden. Om
 någon undtlät att kom-
 ma gick han plikta 9 delar
 dessa pliktpengar gick till
 den s. k. skuldböron (för
 inköps av ammunition).
 Från kvinnan deltog i
 skuldet. — Budbuden gick
 tillbaka till skuldfogden. —

Man var utrustad med
lössor, vergsjūt (fläta o.
 frinda), hvarsköron (hvar-
 skramlor) o. sivarskrämmer,

3-
5483

3
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

verjagerus

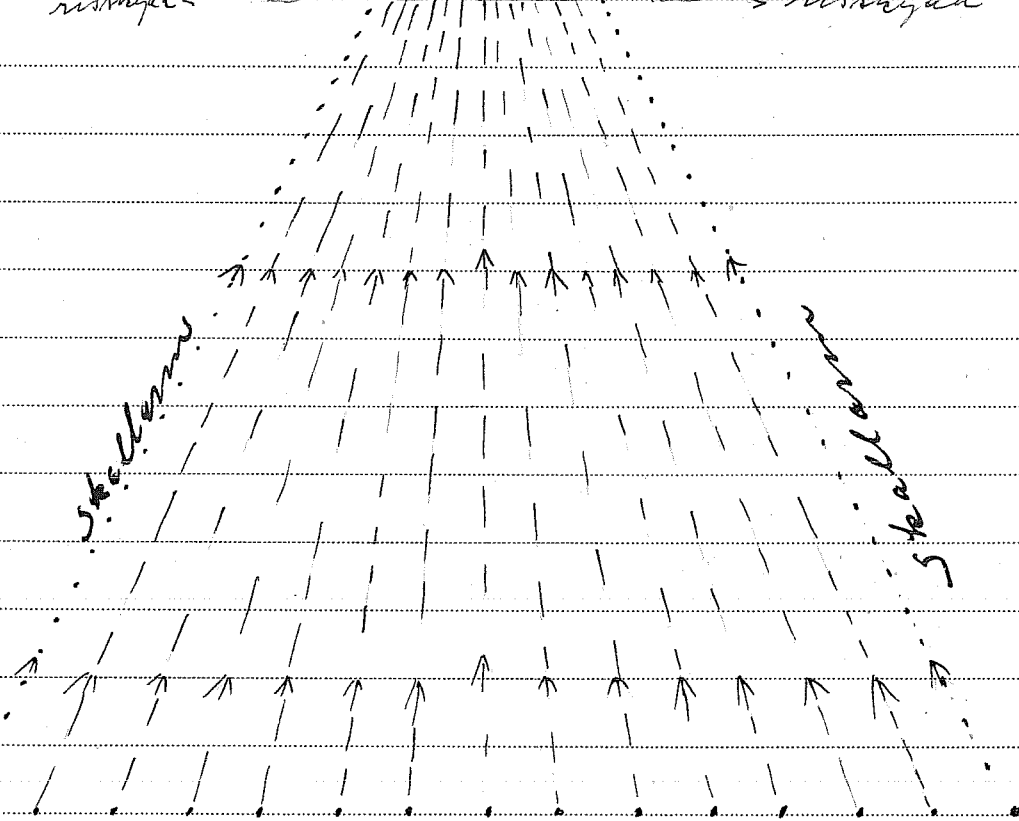
Skötskränna.

skytter ←
rinnhyll ←

verjagerus.

Sköttskränna.

↓
→ skytter
→ rinnhyll

drevet

Skriv endast på denna sida!

5483

H.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

Vargenillet var r:a Im. högt. Det uppsattes så, att när en varg kom i, gernet föll ner över honom, och han smodde in sig.

För det friga om björns skull, hade man inget nät. Endast skytten vid den öppning, som annars vid varg skull stängdes med nät. Om björnen försökte gå ut "på annars" hade man inget annat att göra annat än att gå undan, annars slog han.

Första fjärdedels montal skulle hålla 2 femmar (6

5483

5.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

slut) vegegens.

Medan man satte ut
drevet skulle man vara så
lyst som möjligt, för att inte
skrämma vagnen. När selen
var på sin plats, sköt
skallfogden skottskottet,
och "drevet gick ista". An-
manna följde med. An-
skändet man och man e-
mellan blev ett mindre
och mindre - till sist stod
man intill man. Under
tiden "hurrade" och skrek
"drevkara", bläste i bocka-
horn, skumlade med "hva-
skörro". I närheten av vagn

5483

6.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

netet var man emellertid
lyst, för en vegeu skulle
ge mig en skriv.

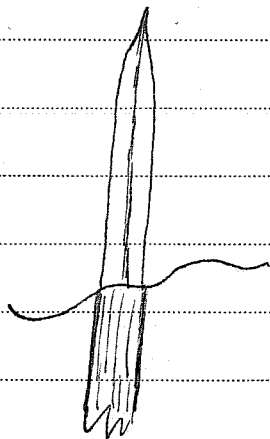
— Fick man inte tag på
vegeu i första skedet,
skilde man upp ett nytt
I parven bjöds på brenn-
vin (mat hade man med
sig). Detta brennvin be-
kostades av skalkrossen. —

När vegeu störtade
på nätet öppnades "germa-
skötta" fram och sköts ho-
nom eller också stack man
vegeu med s. b. bergspjut

- 7 -

5483

Spjått.

Spjåttet er dub-
belegget samt
meget uphöjt
i mitten, där
en blodranna
begrinner sig.

7.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.